

»Edina človeška lastnost, ki nam
vliva upanje in daje tolažbo,
je vztrajnost, saj po
prizadevnem delu
vztrajnost vedno rodi sadove.«

(Charles Dickens)

Vsebina

Ko gora noče k Mohamedu	4
Ponudba za vsakdan in za praznike	7
Računi v kmetijstvu	9
Ogled kmetij inovativnih mladih kmetov	12
Ponudniki v vlogi turistov	14
Ne zamudite prijave na jubilejno 30. razstavo in ocenjevanje	16

Založnik:

Kmetijska založba d.o.o.
Stari trg 278, 2380 Slovenj Gradec

Glavni urednik:

mag. Andrej Golob

Odgovorna urednica:

mag. Tatjana Čop

Oblikovanje, grafična priprava:

Janez Grabec, s.p.

Jezikovni pregled:

Marjana Cvirn

Naslovnica: Potujoča restavracija Loca Dévore, ki v
Alzaciji ponuja tople obroke, narejene iz pridelkov
in izdelkov lokalnih kmetij in butičnih predeloval-
nih obratov. (foto: Tatjana Čop)

Naklada: 5000 izvodov

Naslov uredništva:

KMETOVOALEC, Stari trg 278, 2380 Slovenj Gradec
tel.: (02) 88 56 706; 041 366 506 (urednica)
e- pošta:
cop.tatjana@gmail.com, kmetovalec@km-z.si

Naročnine in oglasno trženje:

KMETIJSKA ZALOŽBA d.o.o.
Stari trg 278, 2380 Slovenj Gradec
tel.: (02) 88 56 706, (05) 90 10 576
e-pošta: oglasi@km-z.si

Cena posamezne številke: 8 €

Letna naročnina (4 številke s prilogo PiP): 30 €

Letna naročnina Kmetovalca (12 števil): 55 €

9,5% DDV je vključen v ceno

Besede, besede, besede ...

Še dobro, da res drži, kar je Dickens zapisal pred stopetdesetimi leti! Vztrajnost je tista lastnost, ki zagotavlja obstoj, uspeh in razvoj. Brez vztrajnosti bi bili le skupnost brezvoljnih osebkov, ki zgojijo živali.

V kmetijstvu je vztrajnost več kot nujna. Si predstavljate, da bi kmet po slabi letini izgubil voljo in ne bi več sejal? Nosilec dopolnilne dejavnosti pa zaprl vrata predelave ali turistične kmetije zaradi kazni, ki bi jo dobil zaradi neživiljenjskih in zapletenih predpisov?

Le vztrajnosti se lahko zahvalimo, da imamo še obdelano podeželje, bogato ponudbo kmečkih mlečnih in mesnih izdelkov, predelane zelenjave in sadja, da se tudi mladi lotevajo inovativnih pristopov v pridelavi in predelavi. Vztrajnost je pravo gonilo razvoja. In dokler obstaja, jo lahko slaba zakonodaja le oslabi, zamaje, uničiti je ne more. Ali pač?

Vsak teden slišim najmanj enega kmeta, izkušenega ali mladega, da naše kmetijstvo ne gre po pravi poti. Dokler se na veliko zapravlja denar za jumbo plakate in drage televizijske reklame, namenjene generični promociji slovenske hrane, obenem pa ni nobenega odziva države na sramotno nizke odkupne in maloprodajne cene kmetijskih pridelkov, toliko časa se slovensko kmetijstvo pač ne more obrniti v pravo smer.

V začetku decembra je Kmetijsko gozdarska zbornica Slovenije organizirala posvet na temo dopolnilnih dejavnosti oziroma sprememb in dopolnitev Uredbe o dopolnilnih dejavnostih. Povabljeni so bili tako kmetijski svetovalci in svetovalke kot zaposleni na upravnih enotah, ki pokrivajo to področje, inšpekcijske službe in kmetje. Prisotne je nagovorila ministrica za kmetijstvo Aleksandra Pivec. V svojem nagovoru je zagotavljala, da se resorno ministrstvo zaveda pomena dopolnilnih dejavnosti na kmetijah in da bo v prihodnje njihovem razvoju namenjeno še več skrbi in podpore. Če bi se posvet končal z njenim govorom, bi verjetno bili vsi srečni. Ker je bil optimističen in je dal vedeti, da se spleča vztrajati.

Sledili pa so nastopi različnih služb v sklopu zbornice in ministrstva – bolj ali manj mlačni in nič drugačni, kot smo jih že slišali. Zanimivo je bilo poslušati iz uradniških ust tisto, kar so kmetje (skupaj z bolj dejavnimi kmetijskimi svetovalci in zaposlenimi na upravnih enotah) poskušali dopovedati ves čas sprejemanja, umikanja in spreminjanja Uredbe. Govorili so o težavah, na katere jih kmetje ves čas opozarjajo, niso pa imeli odgovora na vprašanje, kako jih reševati. Slišali smo, da se zavedajo, da imajo nosilci dopolnilnih dejavnosti vedno nove zamisli, ki pa nimajo svojih zakonskih okvirjev in omejitev, opredelitev ... Saj to jim kmetje poskušajo dopovedati ves čas! A rešitve niso ponudili.

Izvirni greh pri dopolnilnih dejavnostih je v tem, da so sploh tako poimenovane. Možnost, da bi zapisali tako, kot imajo ponekod v evropskih državah z bolj razvitim kmetijstvom, zavračajo na ministrstvu, pa tudi na zbornici. In kaj bi moralo pisati? V francoski zakonodaji je opredeljeno, da kmetijska dejavnost zajema vse postopke od pridelave do prodaje (tudi s predelavo). Tam je tudi zapisano, katere so dejavnosti predelave in načini prodaje, vendar gre le za okvirno opredelitev, saj je na koncu zapisano, da velja tudi za vse ostale dejavnosti, ki niso navedene in jih minister za kmetijstvo odobri z dekretom na predlog kmetijske zbornice. Preprosto, kajne?

Ministrice, ki je bila videti iskreno zagreta za razvoj dopolnilnih dejavnosti, pa bi rada vprašala, zakaj ne omogočijo kmetijam izvajanje cateringa in odprtja kmečkih kavarn? Tako, kot to poznajo v sosednji Avstriji, v Franciji, na Irskem ... Odgovor žal poznam, ker sem ga slišala iz ust odgovornih na ministrstvu: zato, ker se s tem ne strinja gostinjska sekcija obrtne zbornice. Se vam zdi to dobra utemeljitev?

Rimski filozof Seneka je dejal, da je tudi po slabi letini potrebno sejati. Slabe letine so vedno bolj naša realnost. Včasih zaradi podnebnih sprememb, vedno pogosteje pa žal zaradi zakonodaje, ki potiska slovensko kmetijstvo v drugo smer, kot jo riše naša visoka politika.

Tatjana Čop